

ENTREVISTA "El sector ha fet un gran esforç els últims 8 anys i, sincerament, crec que estem al final de les nostres possibilitats"

després d'insistir, es va crear una comissió interdepartamental entre Salut i Benestar Social. El president em preguntava si havíem d'estar contents i li vaig dir que en dos anys s'ha fet una sola reunió.

P: Què falta aprendre per avançar?

R: Aviat anirem a Canadà i a Nova York perquè també estan patint l'efecte d'una baixada de recursos tot i que la població que cal assistir augmenta. Canadà va dir fa deu anys que volia apostar per un model on tot fos subvencionat i ara fa marxa enrere perquè no el poden pagar. Visitem aquests països per veure com ho fan. Però pensem sincerament que el nostre model a Europa és capdavanter. Per què? Perquè en aquests moments no trobem a Europa ningú que faci dos validacions de satisfacció. També és cert que no tots els operadors som iguals. Sóc presidenta d'una patronal que representa 40.000 places i hi ha situacions diferents. La gent se'm queixa de que fa molts anys que cobrem el mateix quan es pugen les hipoteques o quan hi ha ràtios de personal molt elevats. Tenen tota la raó del món. El sector ha fet un gran esforç els últims 8 anys i, com deia l'altre dia al president i a la consellera, sincerament, crec que estem al final de les nostres possibilitats. Hem fet molt amb il·lusió i amb equips que creuen en aquest model, però això s'ha acabat; nosaltres ja no donem per a més, cal pujar i donar més i millors serveis a la ciutadania i parlar ja d'un model diferent.

És possible?. En el discurs dels 25 anys d'ACRA, li deia a la consellera que, si és hora de fer estructures d'estat, és ara quan s'ha de crear la nova estructura de Serveis Socials, més equilibrada i sostenible. Aquest és el repte. Que cal posar-hi recursos?. És evident. No hi ha cap mena de dubte, se n'han de posar. Però cal pensar que un euro invertit en dependència retor-

na 0,80 cèntims a les arques públiques. Cal fer-ho perquè s'atén les persones, generem cohesió social i, a més a més, creem ocupació i movem l'economia. Un informe d'ESADE ho corrobora. Una residència de cent places té pràcticament 60 treballadors i no hi ha altres empreses o sectors que tinguin un potencial humà tan gran. No hem d'invertir en això?

P: És l'única dona que és membre del plenari de la Cambra de Comerç i tret de quan va queixar-se perquè no s'ha dit res del procés sobiranista, no se l'ha vist gaire.

R: Vaig entrar a la Cambra primer perquè m'estimo molt el meu territori i la meua terra. Cada vegada que em demanen que faci alguna cosa per la meua terra m'hi aboco. Així es va crear ADEDE, l'associació de dones empre-

POLÍTICA

"Els empresaris estem cansats que les eleccions ens marquen tant la nostra dinàmica empresarial"

sàries de l'Ebre, des d'on lluitem perquè els nostres fills tinguin un bon futur. Quan vaig entrar a la Cambra, jo ja participava en el món de les organitzacions empresarials. Estic a l'executiu de Foment del Treball i m'havien ofert entrar a la Cambra de Barcelona. Per entrar a la Cambra de Tortosa, però, vaig fer candidatura, no em va vindre a buscar ningú. D'entrada, em va sobtar ser l'única dona, però el que més m'ha sobtat és que no he pogut ni tindre un calendari de reunions, una cosa tan senzilla, només logística, que no he aconseguit. Crec que una organitza-

ció empresarial ha de tindre uns fomentos de gestió empresarial bons i no me n'he sortit. He tingut voluntat de vindre, però crec que a la Cambra, que hi ha gent molt vàlida, s'ha de fer un canvi, s'ha de treballar més en conceptes d'innovació. L'important no són les reunions, sinó donar valor al nostre territori i a les empreses perquè n'hi ha moltes i de molt valor. Col·loquialment, diria que cal agafar les catifes i sacsejar-les perquè hi entre gent nova. Com a presidenta d'ADEDE, coneix moltes empresàries amb potencial del món de la indústria i del comerç i no pot haver-hi només una dona. Cal potenciar la Cambra i que es converteixi en un puntal.

P: Si ens lleixen altres dones empresàries, què han de fer per entrar a l'ADEDE i per fer-hi què?

R: El més important que ha comportat ADEDE és que serveix per demostrar que som capaces de fer-ho. Som gent que estem en un moment

laboral important, que, a més a més, volem ser mares quan només tenim uns anys per ser-ho i ho volem ser. Jo els dic, a les meues companyes, que és possible i que l'únic que cal és organitzar-se. I no cal que per ser mare deixes de fer altres coses; es pot fer. Primer cal que la teua parella els tire endavant conjuntament i tingues recursos i il·lusió per fer-ho i transmetre-ho als teus fills i persones del voltant. Les dones som les primeres que ens hem de convèncer que això és així. Un cop fet aquest pas, si et trobes amb un grup de dones que cadascuna d'elles a la seua empresa estan triomfant, per què no podem agafar i encapçalar projectes a nivell del nostre territori com és el cas d'ADEDE o de tot Catalunya?. ADEDE serveix per a això, per donar aquesta empenta. I serveix també per veure que hi ha maneres diferents de fer les coses. Les dones no som ni millors ni pitjors, però sí diferents. I és bo que hi siguem a tot arreu.

ADEDE té ara més de cent associades, ha fet projectes molt bons com *L'èxit del fracàs*, altres amb la UOC, formació, emprendedoria als instituts, o el projecte *Jo compro de l'Ebre*.

P: Quina diagnosi faria de les Terres de l'Ebre i com podríem fer un pas endavant d'una manera accelerada?

R: A les Terres de l'Ebre fan falta, sobretot, moltes infraestructures; és un tema molt cabdal a l'hora de generar projectes des d'aquí. I també cal que ens creguem la marca perquè el sentiment de pertinença ja el tenim. Els projectes, quan es generen aquí, tenen com a actiu que la gent s'il·lusiona i treballa d'una manera molt proactiva i positiva. En altres llocs, com a Barcelona, costa més cohesionar. Ho aconseguim, però costa més. I jo els dic, als empresaris, que això és un potencial brutal. La gent molt treballadora, la tenim. Per contra, la disponibilitat a la mobilitat és nul·la. Traure la gent d'aquí a treballar a altres llocs és molt complicat.

P: Estem en un any electoral en què es preveuen molts canvis. Això, als empresaris, els motiva o els frena?

R: Els empresaris estem cansats de que les eleccions ens marquen tant la nostra dinàmica empresarial. Amb la gent d'ACRA ho analitzàvem i sí, ens marca, i no pot ser que la nostra activitat estiga condicionada, siga perquè els projectes es precipiten a última hora per dinàmiques electorals o per pressupostos i impostos discontinus quan llavors s'aboca les empreses a tres anys de sequera. Caldria contractar programa més llargs i no actuar d'acord amb les eleccions. I també els electors ho hauríem de veure. Jo tinc ara unes eleccions a ACRA i entenc que he fet les coses al llarg de quatre anys, no ara, a última hora, perquè vénen les eleccions. Per què no pot ser això igual en política? ■